

Ekstreemse talvise vaatepildi leiavad huvilised Ida-Virumaalt, kus maa all olevatest nõiaahjudest pinnale paiskuv veeaur on maapinnal kuue- kuni kaheksameetriseks koonuseks jäätunud. Vaatepilt pakub Marko hinnangul tõelise elamuse.

Võiks arvata, et Crack kui samojeedi koer naudib kelguretki, ent esiteks päris saaniga ikka metsa ei lähe ja teiseks on Crack Marko sõnul pigem laisk. „Ta rohkem edvistab kelgu ees,” lisab koera peremees. Küll aga on nad käinud lastekodulastele korraldatud talvistel kelguedamisüritustel Põhja-Eestis.

Koer annab silmad ette

Võib julgelt väita, et Crack on rohkem Eesti metsades matkanud ja rännanud kui 99,99 protsenti eestimaalastest. Marko usub, et koer on tal pea igal rännakul kaasas käinud. „Kui tõstan kodus matkakoti ühest kohast teise, siis läheb ta juba ärevile. Kohe kui

Ma pole kunagi kahetsenud, kui midagi maha jääb, küll aga kahetsenud, kui olen liiga palju asju kaasa võtnud.

FOTO: ERAKOGU

KALEV VASK JA JANIKA TAMM

näeb, et hakkab asju pakkima, istub ukse juurde. Kui asju autosse viin, hakkab niu niu, miks sa mind ei paki autosse,” kirjeldab Marko oma neljajalgse rännukaaslase matkakirge.

Marko kinnitusele pole talvise metsamineku juures midagi tarvis karta. „Ei sure ära, ei jää nälga, ei külmu ära. On ainult üks oht – võib tekkida sõltuvus,” lubab ta.

Kõikidest inimestest, kes on temaga metsas käinud, on ainult kaks või kolm, kes ei taha enam metsa minna.

Mõistagi on talvisel rändamisel ka mõned miinused. Näiteks kui lähed autoga sihtpunkti, kust alustad jalgsi liikumist, oled nädal aega ära ja väljas on 20 miinuskraadi, siis on üsna tõenäoline, et auto aku on selle aja peale alla andnud.

Marko hakkas talvist metsaskäimist nautima juba üsna noorena. Nimelt on ta perel maamaja sügaval Soomaal, kus sai lapsena sageli oldud. „12–13aastasena hakkasin ka talviti seal käima,” märgib ta. Sealt kõik tema sõnul algaski. Ligi 15 aastat tagasi sattus ta metsaonnis kokku Eesti tippmatkaja Tõnu Jürgensoniga, kes nakatas Markot rännupisikuga. „Alguses käisin koos tema seltskonnaga, siis juba iseseisvalt,” kirjeldab ta.

„See oli aeg, mil mõtlesin, mida oma eluga peale hakata,” meenutab Marko. „Kas hakkab Ida-Virumaal kaevuriks, lähen poliitikasse, avalikus halduses ametnikuks, lähen ajakirjanikuks,” loetleb ta kunagisi valikuid. Pärast Tõnuga kohtumist hakkas ta hoopiski rändama. Neil on lausa selline ütlus: „Kui töö hakkab rändamist segama, tuleb tööga lõpparve teha!” Nii polegi tal püsivat tööd olnud, vaid hobi ongi see, mis leiva lauale toob ehk teisisõnu viib Marko kõik huvilised Eestimaa võrratuid metsaradu avastama.

Metsas saab unistused teoks teha

Janika Tamm (29) ja Kalem Vask (27) kohustusid kümne aasta eest Kaitseliidu talvisel matkal, mil nad kõndisid ligi 50 kilomeetrit koos. See matk pani mitmed asjad paika. Esiteks õppis Janika, et kohe alguses pole vaja kiirustada. Tema tuttavad rühkisid esiti

suure rutuga mööda, ent lõpuks jõudis just Janika esimeste seas finišisse. Teiseks peavad nüüd nii Kalem kui ka Janika kõik matkad lõpuni vastu, sest veel kümme aastat hiljemgi tuleb Janika Kalemile tookordset katkestamist meelde.

Metsamineku eesmärk on nende ütlusel sõpradega hästi aega veeta. „Pealegi puhkad end metsas alati hästi välja,” sõnab Janika. Ta meenutab, et ülikooli ajal käis ta tihti nädalavahetustel metsas ja naasis alati virgena, samas kui kursusekaaslased olid vabad päevad kodus lesides veetnud ning kurtsid uue nädala alguses väsimuse üle. „Oledki eemal, saad vaikust nautida, elektrit pole, puhas loodus. Nii saab energiat,” kinnitab Janika. „See on hea võimalus kiirest elust ja infomürast eemale saada,” lisab Kalem. Argipäeviti igatsetud soovid saab metsas täide viia. „Mõni inimene unistabki, et saab lõpuks ometi pool kümme öhtul magama minna ja siis ta lähebki,” räägib Janika.

„Telkida, matkata, pildistada, suusata,” loetlevad Janika ja Kalem võimalusi, mida metsas teha saab. Algajale soovivad nad võtta sihtpunktiks mõne Riigimetsa Majandamise Keskuse (RMK) metsamaja või -onni, sest tavaliselt lahutab parklat ja onni maksimaalselt viiekilomeetrine matk, mille igauks jõuab läbida. „Uurige enne, kas korralik ahi ja puud on ikka majas olemas,” soovib Janika. Kalem sõnab kõrvalt, et maja ja telk polegi olulised, vaid hoopis korralik alusmatt ja magamiskott.

Tõeline metsas ööbimine näeb välja nii, et teed pesakoha lumest puhtaks ja vooderdat näiteks kuuseokstega. Okste peale asetad alusmatti ja saadki magamiskotti pugeda ning enne uinumist tähti vaadata. Janika ja Kalevi kogemus on näidanud, et sugugi pole vaja palju asju kaasa võtta. „Ma pole kunagi kahetsenud, kui midagi maha jääb, küll aga kahetsenud, kui olen liiga palju asju kaasa võtnud,” märgib Janika. „Soe pesu ja vahetussokid võiksid olla,” toonitab Kalem. „Mõnikord oleks kirvest ka abi,” pakub seepeale Janika, ent Kalem arvab, et suuremat sorti korralik nuga ajab ka asja ära.

Metsaminekuid nad pikalt ette ei planeeri. Pigem näeb see välja nii, et üks ütleb

LEIA LETILT REKLAAM

KINGIIDEE! ÖÖKULL ÕPETAB!

Lauamängud on

- perele hea viis pimedal õhtul koos aega veeta
- õpetlikud ja arendavad
- soodne ajaviide – ühte mängu saab mängida palju kordi
- pereliikmete omavaheliste suhete lähendajad
- lõbusad mängida!

Telli kohe:

www.marmargames.ee
või helista tel **516 9921!**

EHTSAD JA MAITSVAD MAKS & MOORITSA VERIVORSTID

Maks & Mooritsa verivorstid on tõeline klassika. Need valmistatakse ehtsast verest ning meie oma traditsiooniliste retseptide järgi. Valikus on mahedamaitsega suitsupeekoni ja odrakrupidega verivorstid ning Eesti võiga verivorstid, samuti Tooma verivorstikesed lambasooles.

Parem toit – parem elu!

MARKO KALDUR JA TEMA SAMOJEEDI KOER CRACK ON PRAEGUSEKS KAHEKSA AASTAT KOOS MÖÖDA EESTIMAA KAUNEID PAIKU RÄNNANUD.